

[Wilhjelm]

bekræftet den afstand, der er mellem de priser, der kan bygges til efter både gældende lov og forslaget her, og så det, som de uddannelsessøgende vil være i stand til at betale.

Det tredje hovedproblem, der ligger ud over behovet og prisniveauet, er spørgsmålet om integration eller det sædvanlige kollegiebyggeri. Det skal jeg vende tilbage til.

Det, der er sket de sidste 2 år, er, at der praktisk taget har været – uanset behovsprognoaserne, opgørelserne, ansøgningerne osv. – nul kollegiebyggeri efter den gamle lov. Der er et enkelt byggeri i gang for tiden i Roskilde. Det er alt, hvad der er under opførelse efter det gamle kapitel om kollegiebyggeri.

Vi mener, at konsekvensen, nu her umiddelbart før man går i gang – hvis vi skal tro, hvad der er blevet lovet under boligdebatten – med en forhandling om den kommende boligpolitik efter et regeringsudspil, som ikke vil blive aftalt med nogen parter i forvejen og vil blive lagt frit frem, må være, at den midlertidige, klart kun midlertidige, løsning for kollegieområdet må være at køre videre med den gamle lov denne forligsperiode ud. Til gengæld må man få den til at fungere, så der faktisk kan bygges kollegieboliger efter den gamle lov.

Det, som DKPs og VS' ændringsforslag går ud på, er, at vi kører videre med den gamle lov, at man regulerer finansieringsandelene, så det bliver betaleligt, og at man i loven direkte sikrer en kvota. Det nytter jo ikke at have de rammer, har vi set, når man så over bevillingerne på finansloven – eller rettere de manglende bevillinger – sikrer, at disse rammer faktisk ikke bruges til noget som helst. Det vil i virkeligheden også gælde det nye lovforslag, der er lagt frem her fra regeringens side; der er ingen garanti for nogen kvota i det lovforslag med alle de regler, der er opstillet.

Det, ændringsforslaget fra DKP og VS går ud på, er, at man sikrer, at man kører videre efter de gamle regler, venter lidt med integrationshensigten, til den er bedre belyst, og især til man får fundet løsninger frem på de enorme problemer, der er dokumenteret i forbindelse med denne integration, og så retter på økonomien for den periode, der er tilbage af 1974-forliget, og sikrer en kvota på 3.000 boliger i indeværende finansår og i næ-

ste. Mere er det ikke. Det mener vi må være løsningen på det frem til den 1. april 1979, hvor vi alligevel må forvente, at hele den nuværende boliglovgivning skal erstattes af noget mere varigt.

Til den tid og i den mellemliggende tid vil vi meget gerne drøfte integration af ungdomsboliger, f. eks. i det almennyttige byggeri. Vi mener ikke, at det er lykken at lave ungdomsboliger som en slags ghattokollegier, men der er i forbindelse med dette lovforslag påpeget mange kedelige erfaringer og forventede erfaringer med den integration, man her lægger forslag frem om. Lægger man en integration frem, der går på nogle værelsesenheder, som oven i købet vil blive skrabe, så har vi jo fået disse fremtidsbeskrivelser om, hvordan man faktisk tvinger de uddannelsessøgende i disse værelsesenheder i det integrerede byggeri til at klare f. eks. deres måltider på restaurant, hvad de heller ikke har råd til. Når det er værelsesenheder uden køkkener, og når det er et integreret byggeri, hvor de ikke har de fællesfaciliteter og kantine muligheder, som man ellers har haft i det i øvrigt nok så kritisable kollegiebyggeri, så betyder det altså en forøgelse af leveomkostningerne for de mennesker, man prøver at sætte derud.

Man kan indvende mod DKPs og VS' forslag, at det koster noget mere for de 3.000 enheder, vi vil have bygget pr. år. Der skal jeg kun henvise til det, vi har nævnt så ofte, og som der ligesom ikke rigtig har været nogen modargumenter imod: dette er nok det mest effektive område at give uddannelsesstøtte på, fordi dette beløb bliver flerdoblet gennem den indvirkning, det får på prisniveauet på privat værelsesudlejning. Og det er jo desværre stadig væk sådan, at langt størsteparten af de uddannelsessøgende er henvist til at leje private værelser. Det tryk på priserne, man kan sikre gennem den offentlige sektor, der hedder de statsstøttede ungdomsboliger, vil altså smitte af på prisniveauet for den private værelsesudlejning og derfor være et af de mest effektive steder, man kan give en uddannelsesstøtte til denne gruppe.

Jeg skal altså anbefale ændringsforslaget fra DKP og VS og sige, at VS af de grunde, jeg her har nævnt, vil undlade at stemme om ministerens ændringsforslag.